

O strachu ze tmy

V poslední době jsem mluvil s řadou členů Pionýra... Kromě mnoha různých dobrých pocitů jsem jeden vnímal obzvlášť citlivě: obavu. Nejistotu z budoucnosti, strach ze změn.

Moc jsem přemýšlel, z čeho ta obava, navíc pro mne poněkud iracionální, pramení. Z hrůzy ze změny, že se promění něco, co alespoň jakž takž funguje? A kdo ví, jak to dopadne? Nebo se jen lidé obávají nového? Pionýři – se obávají proměny?

Hlavou se mi honili strašáci různého druhu, také moje již stokrát převyprávěná historka z dávných prázdnin, vysvětlující, proč na „mých“ táborech (od jisté doby, pravda) nebyla superstrašidelná rádoby Stezka odvahy. A hledal jsem nějaké zhmotnění oné „obavy“.

Vytanul mi na mysli Mikuláš, čert a anděl. No, jo, čert – nikdy mi totiž nevymizí z paměti, jak jsem se schovával pod postel, když se v onen památný večer ozval zvonek. Zatímco všichni byli svátečně naladěni, v očekávání slavnostní chvíle plni napětí, já se klepal strachy, že už za chvíli stanu tváří v tvář rohatci, o němž se mi ještě dlouho bude zdát. Čert, ano, to je ten správný symbol strachu...

Kolik mi tenkrát bylo, když jsem se bál čerta víc než tátovy pádné ruky? Zrovna tolik, kolik je dnes mému synovi. A před spaním se maminka musela podívat pod postel a do skříně a ubezpečit mě, že tam žádný umouněnc s řetězem není, a pak nechala svítit lampičku i v noci. Přestože moje starší sestra brblala, že nemůže spát, že ji světlo ruší, že jsem strašpytel. Myslel jsem, že světlo zahání všechny rohaté. Dnes již vím, že světlo zahání tmu, ale copak jsem tehdy svým rozumkem mohl tušit, že strach je nejvíce pracovitý ve tmě? A když se k němu přidá nevědomost či ignorance, má vyhráno. Najednou stvoří ... třeba právě hrůzného čerta.

Je to zajímavé. Nevím o nikom, kdo by čerta viděl, a přece všichni s naprostou přesností víme, jak vypadá. A jak často si ho bereme do pusy. U čerta! Čert aby to vzal! Kam nemůže čert, tam nastrčí ženskou! U všech čertů! To je čertice! Šijí s nimi všichni čerti! Nečerti se! To je čertovo znamení! V tom je nějaká čertovina! Nemalej čerta na zeď. Bojí se ho jako čert kříže.

Naši předkové vymysleli čerta, satana i ďábla. Sami svůj produkt, onen čertovský přelud, poštlali na

foto: FOS ČR



sebe a pak se báli. V pohádkách mu přidělili úlohu zla i svůdce ke hříchu.

Proč dneska píšu zrovna o čertovi? Hledal jsem nějaké odlehčení k našim obavám, protože si myslím, že bychom měli mít hrůzu jen ze skutečného zla. Vzpomněl jsem si na slova F. D. Roosevelta, který řekl: „Jediné, čeho se musíme opravdu bát, je strach sám.“

Ne, změny, posuny, či novinky nejsou důvodem k obavám. Ale musíme se naučit zahánět onu tmu a s ní neznalost a nevědomost. Aby z hrůzných obyvatel pekla zůstala jen ta dobrácká čertiska, jako třeba Omnimor a Karborund ve známé pohádce, jejichž jedinou starostí bylo vyhrát v kartách.

*Martin Bělohávek,
předseda České rady Pionýra*

Ohlédnutí aneb chvála různorodosti

Rok ještě zdaleka nekončí a činnost sdružení dětí a mládeže se ani náhodou neukládá k zimmimu spánku jako medvědi. Přesto – nebo právě proto – je dobré se podívat, jestli ten krůček, který jsme udělali od začátku roku stojí za to, anebo jestli je třeba někde přidat.

Každé sdružení, které pracuje s dětmi a mládeží, má své zvláštnosti. Vlastní zaměření – na přírodu, sport, turistiku, táboření, sebezvzdělání, hudbu, tanec, výtvarné umění, filozofování, duchovní hodnoty, divadlo, hry a zábavu a kdovíco ještě... Každé sdružení má také své prostředky, jak tu „svou“ činnost nabízet dětem a mladým lidem. Každé má své tradiční akce, které se konají jednou do roka, ale především je to každodenní činnost jednotek, které si říkají nejrůzněji – oddíly, soubory, kmeny, družiny, kroužky... a jejich schůzky, tréninky, soustředění, výpravy, sportování, potlachy, setkání, vystoupení, soutěže, dny otevřených dveří...

Je těžké vybírat z té záplavy nejrůznějších podniků a činností ty, které stojí za zmínku v časopise. Ale – vždyť každá dvouhodinová schůzka oddílu stojí za to! Na každé z nich se přece členové našich sdružení setkávají s kamarády, pociťují duch společenství. Mají možnost naučit se něco nového i předat vlastní zkušenosti. Mohou si zahrát hry, pobavit se a odlehčit tak denním starostem, které nesoužijí jen nás, dospělé.

Je těžké vybírat z příspěvků, které občas chodí redakci, z časopisů a věstníků sdružení, z webových stránek... Možná jsme ty vaše nejlepší a nejúspěšnější akce přehlédli. Možná jsme nevybrali ty pravé. A možná jste nám o nich do Archy neposlali ani řádeček...? Je-li pravda to poslední, je to velká škoda. Ale máte možnost to napravit! Archa bude vycházet dál a čeká na vaše články a fotky.

Michala Kateřina Rocmanová, redakce Archy

Byli jsme přítom – aneb CVVZ Olomouc 2001

Na letošní „olomócké“ CVVZ sice nebyly noviny tištěné na papíru, ale příležitostí pro začínající publicisty byl počítačový „stánek“ ČRD. Z celé řady mimořádně působivých příspěvků vám teď některé nabídneme.

Tedy hned po startu se aktivita ujala Hromča:

Vonící prostor: Kde nevoní párky, tam voní vonné tyčinky, a kde nevoní vonné tyčinky tam začínají vonět párky.

Čajovna: Díky za tak skvělý nápad, jakým je čajovna. Skvělá místnost, skvělé svičky, skvělý čaj, skvělé ceny, skvělé, skvělé, skvělé, skvělé. Jen ty hrníčky by se už nemusely vracet.

Vzápětí se přidali další psavci:

Nástěnky: Použit krabicové kartony jako náhražku nástěnek je sice nápad sporný, nikoli však úspěšný. Hromča

Bufet: Mají vynikající utopence. Je to velká chyba, že není otevřeno nonstop.

Stálce CVVZ Carmen opět nezklamal: Carmen trampská hvězda CVVZ (pořádal v předchozích letech výstavku trampského humoru a potlachy na CVVZ) opět přijel a přivezl fotky, letáčky, časopisy. Jeho výstavku najdete v nejstudenější (tedy spojovací části budov) v prvním patře. Kdo neshlédl, neuvěří.

CVVZ 2002 bude v Praze.

Informace internet:

www.cvvz2002.borovice.cz.

Na programu je lezecká stěna, šermíři, noční bazén, pokusy debrujárů, potápění, hlavolamy... prostě program „Dnem i nocí...“ a k tomu „stovka věží“. No zkuste nepřijet. **Originální zkušenost ze zahajovacího rituálu proměnila Martina v tuto moudrost:**

Lampion: Do malého čínského lampionu se nevejde velká bílá svíčka, pokud se o to pokusíte – bude vám hořet celý lampion.

S originálním překvapením se musel vyrovnat i zde jmenovaný Carmen:

Přiznám se, že na každý VVZ pochopím její systém vždy v sobotu večer. Tentokrát jsem její organizaci nebo spíše neorganizaci pochopil už v pátek v noci. Měl jsem z pátku na sobotu organizovat Potlach, o kterém jsem vůbec nevěděl, natož aby mi to někdo řekl. Sám jsem se na něj totiž přihlásil, abych věděl, který šikula ho dělá. Škoda, třeba příště. ...Dalo by se toho napsat ještě moc, ale abych napsal něco pozitivního: potkal jsem tu kamarádky ze Slovenska, kterým se na VVZ moc líbilo. Možná proto, že byly na VVZ poprvé.

Páteční noc nabídla i umělecké zážitky:

Sádrové odlitky bylo možno namalovat a Ti šikovnější si vezou dárek na vánoce. Já ne... Martina
Loutky: Dílna, která prověřila silné nervy. Po dvouhodinové práci jste si mohli noční Olomouci přinést g(čteno džij)-forda, který je schopen chodit, mávat a neodmlouvat. Hromča

foto: Pavel Hofrichter



Skutečnou smršť reakcí vyvolal sobotní budíček:

Budíček: Budíček byl naprosto šílený málem sem zešelel :-))

Z hudby, která zazněla, se mi narovnávají mozkové závity i za bdělého stavu, takže pro příště bych doporučil, aby zazněla spíše vojenská trubka :-)) Aspoň bych poznal pravou atmosféru vojny

Re: Budíčekq: Myslim, ze zesilet muzes ze vseho. Budicek byl bomba. A jak muze civilkar chtit vojenskou trubku?

Tereza: Co mi prišlo naprosto supr, byl ranni budicek. Dekujeme!

A pak už se program rozeběhnul naplno:

Triko: Již zvládnou zkrášlit triko a vyrobit prostírání. To vše díky sekci oddílové tričko. Rada pro všechny. Pozor na ruce, já si budu barvy smývat až do pražské CVVZ. Kdo chce vědět, jak na to (jakože-tábor), dostavte se do přízemí, blízoučko k infocentru, kde má svůj stánek nakl. Mravenec. P.S. Pozor nezaslápnout!!! Pavča

Otázka pro pořadatele: kam se ztratili na letošní CVVZ rozdávající lidičky s aktuálním zpravodajem? Nejsou lidičky, nebo není zpravodaj???

Sekce indiánské táboření přiblížila mně naprosto neznámé pojmy, např. týpi. Lektorům díky – již chápu. Drogy: Seminář o drogách byl zajímavý a vedený člověkem, který evidentně věděl, o čem mluví. Koneckonců, byl to odborník. Zamrzelo trochu, že seminář začal o čtvrt hodiny později, a to nikoli kvůli pozdnímu příchodu lektora, ale kvůli předchozímu semináři, který se nechtěl ukončit.

foto: Pavel Hofrichter



Seminář jak udělat časopis: Hmm. Tak nevím, proč tento seminář byl na této CVVZ zařazen. V předešlých letech lektor J. Ríki Řeháček stanovil úroveň této sekce velmi vysoko a letos na CVVZ nepřijel. Takže zklamání a rada pro příští organizátory: pozvěte Ríkiho. Best Rozhovor: Na náš dotaz, „jak se ti líbí na CVVZ 2001?“, jsem dostal odpověď od Vládi: „Hochu, je tu vstřícnost lidí, potkávám tu známé, líbí se mi skautské znaky, ale myslím si, že v minulých ročnících bylo více prezentace, jako organizací, i více věcí ke koupi (prodeji). Škoda, že jich tu není víc. Chybí nabídka základních sportovních vybavení a her, třeba jak jsou ty hry za náma, tak nezjistíš, kde se koupí, a nekoupíš je. Myslím, že doprovodný program je slabší. Programu však je dost (seminářů).“ Lucka chtěla meditační cvičení: V ohlášené učebně čekali půl hodinky, pak někdo z těch lidí navrhl, že to zkusí najít. A našli. Přesunuto do tělocvičny. Ufff. Meditační tance taiči (sorry za pravopis) se odbývaly v půlce tělocvičny, kdežto za závěsem se hrál fotbal. Asi si umíte představit tu meditaci, když pěknou hudbu přerývají bum báb, hurá, góool a jiné... To by se nezmeditoval ani indickéj mnich.

Zasloužené pozornosti se těšila práce „týlu“:

Oběd: Věřme v malou frontu,



foto: Pavel Hofříchtler



foto: Pavel Hofříchtler

doufáme v teplé jídlo a přejeme dobrou chuť.

V bufetu vaří skvělou kávu, abyste vydrželi do závěrečného rituálu je třeba ji vypít z hrnku CVVZ. Martina Musím pochválit šikovné paní kuchařky. Zatím všechno jídlo bylo skvělé.

Úspěch ale slavili i jiní:

Obležené knihy: u knih Portálu je stále plno. Asi to dělá sleva 10%, která je jistě příjemná. Škoda, že tu není nějaká konkurence s knihami – například věhlasně známá pražská prodejna ORIN.

A další neváhali a informovali:

Školení, školení, školení...**TÁBORY:** Seznam nabídek školení pro vedoucí táborů až po seminář „Celotáborové hry a jak na ně“ připravil Institut zájmového vzdělávání Hořovice v Přehledu vzdělávacích akcí pro rok 2002. Ceny se pohybují od 250,- do 850,- za kurz. Informace: www.izv-horovice.cz

Nu – a pochopitelně, už se

myslelo na další kolo:

Kdo je další na řadě? Letošní CVVZ ještě neskončila a už vyvstává otázka, které další město (organi-

zace) se ujme pořádání CVVZ 2003. Zdá se to ještě daleko – až za dva roky. No ale vzpomeňte, Pražáci, jak při vítězství v Českých Budějovicích (CVVZ 2000), bylo ještě vše v daleké budoucnosti. Po skončení této letošní pro vás (pražské) začne druhý poločas – ten těžší.

Příště: Proslav Bobra byl skvělý. Držím palce Praze. Neztraťte pádlo a hlavně optimismus. Věřme ve velkou školu, 20 minutové procházky na dílny jsou kuriozita, kterou ponecháme Olomouci, jako jedinečnost organizačního chaosu.

Jaká tedy byla ta letošní – olomócká?

U večere jsem si vyslechla mladého pionýra z Brna. Byl nadšený z několika dílen her. Vždycky mě takové zprávy utvrdí v tom, že CVVZ je pro naše instruktory hodně přínosná a moc mě mrzí, že ti moji dali letos přednost maturitnímu plesu. Ale chápu to, ten je jen jednou za život a CVVZ bude za rok zase. Kolčava z Náchoda

Podle databáze příspěvků zpracoval
Edy

Můj pohled na CVVZ

Druhý víkend v listopadu byl letos, stejně jako v předchozích letech, vyhrazen Celostátní velké výměně zkušeností, tentokrát v Olomouci. Kancelář ČRD, jak je jejím dobrým zvykem, využívá každé příležitosti k představení ČRD a jejich jednotlivých sdružení, a tak i já jsem trávil víkend 9. – 11. 11. v olomoucké ZŠ Demlova, která

hostila přes 600 účastníků této akce. Byl jsem na tomto setkání teprve podruhé, proto je pro mě těžké srovnávat, když jsem ještě navíc neměl příležitost nahlížet „do kuchyně“. Z programu jsem zažil pouze dva semináře, jeden se mi moc líbil, druhý méně, a jedno fórum o krajských „strešních“ organizacích, které bylo celkem



foto: Jakub

zajímavé, i když jsem pochopitelně nesouhlasil se vším, co tam bylo řečeno. Myslím, že se na akci bohužel zjevně projevilo, že původní pořadatelé od svého

záměru upustili a ti, co nakonec „Cévévztku“ řídili, převzali otěže pozdě.
Kratší čas na přípravu byl pravděpodobně příčinou organizačních nedostatků, jež se tak trochu nesly celou akcí. S troškou pochopení se dá přimhouřit oko nad chybějícím lektorem (s několika chybějícími lektory je to horší, ale budiž), nad nedostatkem informací v info-centru, nad různými, na podobných akcích celkem obvyklými, zpožděními apod. Ale jak se říká, „čeho je moc toho je příliš“.
Neméně důležitá je však atmosféra, kterou si mezi sebou vytvoří sami účastníci i pořadatelé bez ohledu na čas potřebný k přípravám. Mnozí si jistě akci báječně užili, protože se cítili mezi svými a jako ryba ve vodě, našli si zajímavou náplň v rámci programu i mimo něj, setkali se s přáteli. Jiní (naštěstí jich nebylo mnoho) vzali žádost pořadatelů o dobrou náladu a pozitivní myšlení asi trochu na lehkou váhu, ale tomu se asi nedá vyhnout. Takové je často lepší

foto: Pavel Hofrichter



neposlouchat, anebo nebrat zbytečně vážně. Lidem, hlavně ve větším počtu, se totiž nálada mnohem snáz kazí než zlepšuje. Pořadatelé příštího ročníku v Praze se mohli v mnohém poučit a zjistit, na co je potřeba si dát pozor. Snad se jim podaří náležitě zúročit tyto zkušenosti i výsledky ankety, v níž hosté uváděli, co by rádi na CVVZ 2002 viděli a vyzkoušeli. Doufejme, že příští ročník velké výměny zkušeností proběhne v ještě příjemnější a uvolněnější atmosféře než ten letošní.

Jakub, ČRDM

Byla to moje druhá CVVZ, které jsem se účastnila.

Po té loňské jsem se na letošní ročník velmi těšila, ale byla jsem nemile překvapena. Vzhledem k tomu, že nemám v lásce dálkové pochody, tak jsem se nedostala ani na jednu dílnu, protože dílny byly v druhé škole, která byla dost daleko (30 minut chůze).

Pak jsem také celá zvědavá čekala na zprávy, které budou vycházet během 3 dnů – nedočkala jsem se. Aspoň že NICEM zprostředkoval zpravodajství – názory účastníků CVVZ...

Shodou nešťastných náhod vypadlo najednou několik lektorů seminářů. Ale máme poučení pro CVVZ 2002, zajistit si náhradní lektory.

Nakonec to přece jen dopadlo dobře. Děkujeme za to, že vůbec CVVZ byla a že nebyla zrušena, když původně to měla dělat jiná olomoucká skupina lidí, která to nakonec vzdala.

Terezie, ČRDM

Kongres a Valné shromáždění ČRDM

Oboji se konalo už před prázdninami – tedy pro normálního smrteelníka hrozně dávno. Mezitím totiž proběhly tábory



a spousta jiných prázdninových akcí, v září jsme počítali „zisky i ztráty“ – a totéž alespoň někteří z nás dělali po 11. září v měřítku skutečně planetárním. Takže jen o tom, co se sice na červeném Valném shromáždění odstartovalo, ale má své pokračování i teď. A to jsou hlavně dvě skutečnosti.

Předně se „rodina“ sdružení v ČRDM rozrostla o dalších sedm nových „přirůstků“. Uvítali jsme mezi sebou jednak tři řádné členy – tradiční Ligu lesní moudrosti a dvě sdružení „moderní“ – INEX-sdružení dobrovolných aktivit a Květ, který sdružuje hlavně děti z dětských domovů. Dále se k nám přihlásila čtyři malá sdružení,

kteřá se specializují na zvláštní činnosti pro děti a mládež. OS „Letní dům“ a OS „Malý princ“ se – obdobně jako Květ – snaží pomáhat dětem, kterým chybí domov. „Benjamin“ je – jak už sám název napovídá – sdružení pro podporu dospívajících křesťanů. A „Lípa 2“ se snaží hlavně posílit právní vědomí občanů. Druhá významná událost spočívala v tom, že se konečně přešlo „od slov k činům“ v dlouho přetřásané záležitosti tzv. „pracovních skupin“. Ano – má-li se i na úrovni ČRDM něčeho dosáhnout, musí se to odpracovat. Má-li se navíc dosáhnout těch podivuhodných cílů, které jsme si napsali do své Strategie ČRDM, pak se to musí odpracovat zvlášť kvalitně. A k tomu je třeba pracovitých a schopných lidí. Nejdřív ovšem někoho, kdo je bude ochoten vyhledávat a vytvářet z nich skutečně dělný tým. Právě to se odstartovalo posledním Valným shromážděním. Do věci se totiž vložil náčelník tomíků Tomáš Novotný, vyhlásil velmi konkrétní program pro pracovní skupinu „Stát“, která se

má zabývat jednáním s partnery ve veřejné sféře, v první řadě s politiky – a během několika minut získal pět spolupracovníků: pionýra, dva skauty, náčelníka Ligy lesní moudrosti a zástupce aktivního Altusu. O výsledcích činnosti téhle pracovní skupiny už možná něco víte. A pokud nevíte, přečtete si to v některém z nejbližších čísel Archy.

Svůj návrh pro pracovní skupiny „Servis“, „Zahraničí“ a „Veřejnost“ posléze předložili Martin Bělohávek (Pionýr), Pavel Trantina (Junák) a Jana Vohralíková (YMCA) – a i když se jim už nepodařil podobný husarský kousek, jako Tomášovi N., aby si hned z jednání Valného shromáždění „odvedli“ partu schopných spolupracovníků, přesto ve chvíli, kdy Vám piší tuto správu, může Jana Vohralíková počítat s Olinou Novákovou (Prima děti), Irenou Černou (Pionýr) a Jiřím Zajícem (Junák), Pavel Trantina se Zdenou Slaninovou (Pionýr) a Martin Bělohávek s Kateřinou Brejchovou (Pionýr) a Jiřím Zajícem (Junák). Do

pracovní skupiny „Organizace“ se už hlásí Jindřich Červenka (Pionýr) a do pracovní skupiny „Členové“ Ondra Martinek (Malý princ). Protože nepředpokládám, že Strategie ČRDM do roku 2005 je Vaším pravidelným čtením, stručně připomínám, že v oblasti „Veřejnost“ jde o formulování vztahu ČRDM k široké veřejnosti, spolupráci s ostatními subjekty občanské společnosti – zejména nevládními organizacemi, a rovněž

sem náleží vlastní „public relations“, vydávání informačních materiálů a pořádání propagačních akcí. V klíčové oblasti „Členové“ se řeší záležitosti složení členské báze ČRDM včetně strategie dlouhodobého růstu, vztahy mezi členskými organizacemi navzájem i mezi nimi a ČRDM jako celkem. „Organizace“ se zabývá vnitřní kulturou organizace ČRDM – tedy pravidly a vnitřními předpisy, postavením orgánů a členských organizací, způsoby

přijímání rozhodnutí i kvalitou informačních toků. Oč běží v souvislosti se „Zahraničím“ si čtenář jistě snadno domyslí. Byl bych rád, aby si také alespoň 1% čtenářů „domyslelo“, že jsou zváni ke spolupráci. Dokonce toto pozvání patří i těm, kteří nejsou členy sdružení, jež vytvářejí ČRDM. Alespoň v některých pracovních skupinách mohou prospět všem.

Jiří Zajíc

Co komu přineslo letošní Setkání?

Na pondělí 5. listopadu zorganizovala Česká rada dětí a mládeže již tradiční Setkání představitelů občanských sdružení dětí a mládeže. Opět v Senátu. Letos k názvu Setkání bylo připsáno ještě slůvko seminář. Myslím si, že „senátní zasedačka“ je na seminář velice honosná a možná i pro svou atmosféru ne příliš vhodná. Na druhé straně i toto vyjadřuje vztah Senátu a senátorů k dětem a mládeži. I když letos se žádný senátor nedostavil, dva osobně pozvaní senátoři, kteří se problematikou neziskového sektoru dlouhodobě zabývají - předseda sněmovny Petr Pithart a Zuzana Roithová - se omlouvali s nelíbenou lítostí, že je pracovní povinnosti na poslední chvíli o toto setkání (i Setkání) připravily. Podobně se omlouvala i paní poslankyně Světlana Navarová, jejíž účast na akci činovníků dětských a mládežnických sdružení by také nebyla jen nějakou formalitou. Ale toto není jediná příležitost, kdy jsou jednací sály Senátu půjčovány dětem nebo jejich zástupcům. Například během Bambriády tady pravidelně zasedá i Dětský parlament. V Senátu se sešlo - jestli jsem dobře spočítal podpisy na prezenční listině - 63 zástupců z 53 dětských a mládežnických organizací. Na začátku vystoupil ing. Petr Hájek z Generali, která zajišťuje pojištění občanských sdružení dětí a mládeže. Pak ředitel odboru mládeže MŠMT ČR Mgr. Jindřich Fryč objasnil vývoj příprav zákona o mládeži. Oficiálně se bude jmenovat Zákon o podpoře výchovy dětí a mládeže. Na něj navázali

zasvěcenou prezentací tematiky dobrovolnické služby předsedkyně ČRDM Ing. Jana Vohralíková a Dr. Jiří Tošner z Národního dobrovolnického centra Hestia. Po obědě představili své instituce ředitel IDM MŠMT Mgr. Pavel Janík a generální sekretářka NICE Mgr. Hana Konopiská. Na závěr přišly informace o dosavadních zkušenostech s novou hygienickou vyhláškou od MUDr. Petra Turka, který se významně podílel na prosazení korektur, které byly ve prospěch našich sdružení.

Během přestávky na oběd jsem si udělal mezi přítomnými malou anketu. Zajímalo mne, jestli je pro ně a jejich sdružení toto Setkání přínosem, zda má smysl anebo je to jen přehledka ztraceného času. Tady jsou odpovědi.

Zora Tomečková, KUFR (Klub úplně fantastické rekreace)

Přijeli jsme z Uherského Hradiště. Myslím, že Setkání je velkým přínosem. Jsem v těchto prostorech podruhé, byla jsem tu v červnu s dětmi na Dětském parlamentu. Má to pro mě velký význam. Mimo zajímavé informace o pojištění od Generali mne zaujala příprava zákona o mládeži. Myslím si, že je velice dobré, že kraje i obce ponesou odpovědnost za vývoj a podporu organizací, které pracují s mládeží.

Bohuslav Stránský, KUFR (Klub úplně fantastické rekreace)

Samozřejmě, že to má smysl. Kdyby to pro mě nemělo význam, tak sem nejedl. Hlavně se tu dozvim odpovědi na některé

konkrétní otázky, které mě při práci s mládeží zajímají.

Můžete mi prozradit, které konkrétní odpovědi jste se dozvěděl?

Tak například o systému budoucích akreditací pro organizace, o podmínkách pro vzdělávání vedoucích a pracovníků těchto organizací. A dokonce jsem se dozvěděl, že KRUH dostal za nás peníze z pojištění a zatím nám o tom neřekl ani slovo, čili samozřejmě podnět k tomu, abychom o ně žádali. A doufám, že se ještě něco dalšího dozvim.

Ondřej Knotek, Pionýr

Já si zcela jistě myslím, že smysl to má. V první řadě jsou tu informace, které ČRDM poskytuje nám jako sdružením, ať už členským nebo nečlenským, a jsou tu pozvaní hosté, kteří k jednotlivým problémům hovoří a my se jich můžeme ptát. To je velká šance něco se dozvědět. A v druhé řadě je to setkání s čelnými představiteli sdružení dětí a mládeže. Takových příležitostí není mnoho. Můžeme se tu poznat, probrat otázky, které nás zajímají.

Pavla Bernartová, FIDES Ostrava

Jistě, že ano. Já jsem tu poprvé a už poznání tohoto prostředí je zajímavé. My pořádáme prázdninové tábory a tady jsem se dozvěděla dost věcí, které jsou pro nás důležité.

Jana Jílková, AVZO ČR

Ještě jsme neskončili, ale určitě bylo zajímavé vyslechnout si z úst představitelů informace o připravovaných zákonech o mládeži

a o dobrovolnících. Trošku smutné je, že ten zákon nebude dokonalý, že se o tom už teď ví a že někteří z nás už jsou s tím smířeni. To by asi nemělo být. Doufám, že ta jednání tady budou přínosem k tomu, že ti, kteří zákony tvoří, najdou způsob, jak to udělat, aby zákony byly dobré.

Alena Štecherová, Dítě a kůň, Kutná Hora

No samozřejmě, že přínosem to je, ale spíš si počkáme, co z těch avizovaných příprav a zákonů vzejde. Myslím si, že daleko zajímavější pak bude si tady zase sednout a zjistit, jaký je výsledek. My jsme z té tzv. první linie, tedy z praxe, a my řešíme problémy, které asi zákon řešit nebude a ani nemůže. Takže otázka pro nás potom bude, jak z toho vyklíčekovat, když to řeknu obrazně, se zdravou kůží. Protože v mantinelech, které nejsou pevně dány, si člověk musí poradit, jak dovede. A někdo to

umí, někdo ne. Už teď se pohybuje velice, velice na hraně. Od těch zákonů jsme očekávali, že některé věci vyřeší a ne, že je jenom nastíní. A to, že nám stát dá zákonem najevo, že děláme záslužnou práci, se nám zdá trošičku málo.

Jiří Vaculík, United games of nations – ČR

Určitě ano, smysl Setkání má. Informace o tom, co dělají jiní a jak to dělají jsou k nezaplacení, stejně jako informace ke konkrétním zákonům. A jsem zvědavý na vystoupení ředitele IDM MŠMT, které teprve přijde.

Hana Revajová, Svaz Dakota, Ostrava

Jsem tady poprvé a člověk vidí, kolik organizací se takového jednání zúčastňuje. Určitě nějaký přínos to mít bude.

Víte jaký? Nebo jste si jenom prohlédla Senát?

Taky to patří k tomu, že se člověk dostane do míst, kde ještě nikdy nebyl. Jinak zajímavé byly informace ohledně toho zákona, který se připravuje – jaký to bude mít smysl a význam pro naše organizace. Jestli to odbourá to, co je zaběhnuté anebo jestli to něco přinese, to ukáže čas.

Michal Bartovský, Werichovci

Já jsem tu právě kvůli té zvědavosti, jestli to nějaký smysl a přínos bude mít nebo jestli to je ztracený čas. Zatím se to jeví, že to nějaký přínos mohlo mít. Ale ještě nejsem úplně přesvědčený.

Ludmila Mullerová, Werichovci.

Já myslím, že nějaký smysl to má. Otázka je, kde ten smysl je.

A kde je podle vás?

To ještě nevím, snad se to ukáže.

Slávek Hrzal
Jiří Zajíc

Malé ohlédnutí



Foto: 2x Michal Moutěčka



Před mnoha lety jsem refrén jedné z písní věnované schopnosti správně oslavit vánoce začal upozorněním „Když ohlížet se budeš jenom zpátky, zůstaneš v půli cesty stát....“ Zkrátka – s „ohlížením se“ je vždycky určitá potíž. Buď se člověk v něm „zhlídne“ – a pak hrozí, že z minulosti se nikdy pořádně nedostane do přítomnosti, nebo něco důležitého „přehlídne“ – a to se zase prokáže jako špatný svědek, který oprávněně sklídí místo díky kritiku. Abych alespoň trochu čelil tomuto dvojímu nebezpečí, nabízím Vám ve svém telegrafickém „ohlédnutí“ ty skutečnosti, které se sice už staly, ale jasně míří do budoucnosti. A navíc - lze je sotva přehlédnout.

Mám na mysli v prvé řadě Bambiriádu. Věnovali jsme se jí celým jedním číslem Archy. Zaslouží si to. Dnes se snad už můžu přiznat, že když mi před více než třemi lety sděloval zpravodaj Junáka pro PR Roman Šantora, že společně s lidmi kolem Františka Čálka



připravuji – zatím pod pracovním názvem „Ostrovky“ – namísto akce „Hrad patří dětem“ něco méně oficiózního, ale za to skutečně „pro děti“ i jejich rodiče, měl jsem tehdy obavu, že si spíš koledují o blamáž. Kdo je u nás – po desetiletích „povinně-dobrovolných masových radovánek“ – zvědavý na podobně velkoakce?! Rád přiznávám, že jsem se velice mýlil. Bambiriáda – od loňska i na řadě míst mimo Prahu – je opravdu velkou šancí nejen pro ty, kteří tak či onak „pracují“ s dětmi a mládeží, ale pro skutečné oživení společenského života v místě, kde se koná. Zvláště v mimo-pražských lokalitách je to čím dál tím víc jasné. A pak je tu „probuzení“ internetových stránek adam.cz i sidliste.cz. Souvisí to samozřejmě i s proměnou Národního informačního centra (NICEM) v instituci, která začíná naplňovat to, co hlásá ve svém názvu. Totiž skutečně informovat. Tyhle internetové stránky jsou do budoucna mimo jiné i skvělou příležitostí, abychom spolu mohli daleko více hovořit o věcech, které nás společně zajímají, a které se dopředu nepohnou, když se společně nedomluvíme, co každý z nás může nabídnout k jejich zvládnutí.

Jiří Zajíc, ředitel Kanceláře ČRDM



foto: Jitka Eretová, TOM Sojčata

Železný tomík 2001

Sedmý ročník triatlonu Železný tomík pořádaný Asociací turistických oddílů mládeže proběhl tradičně v květnu v Litoměřicích.

Přijelo celkem na 100 příznivců vytrvalostního sportu, 70 z nich se statečně přihlásilo k závodu.

Jako obvykle zavítali do Litoměřic Poustevníci z Mladé Boleslavi, borci z Újezdce u Luhačovic, Táborníci z Jílové a Roháči z Kladna. Tratě přijeli prohlédnout také ústečtí Kola Waštepí, Svišti z Berouna, Bobřiči z Teplíc a Delfini z Jihlavy. Nechyběly ani domácí hlídky Sojčat ze Žitenic a litoměřických Delfinů. Tratě se nezměnily, zůstaly stejně náročné.

A jak vše letos probíhalo? Účastníci soutěže se sjížděli do litoměřického autokempu v pátek navečer.

Přestože nám „vzbouchla“ výpočetní technika, byli všichni závodníci včas zaregistrováni. Všechny soutěžící zachumlané po chladné noci do spacáků budilo v sobotní ráno sluníčko i stále čilý pes Black. Teplo vařičů a vůně připravovaných snídaní byly přerušeny přípravou kol a rozdáním startovních čísel. Po krátké poradě rozhodčích a převozu kol na start cyklistické disciplíny bylo odstartováno. Líný tok řeky Labe

unášel závodníky v poklidu do Žalhostic. Stačil však průjezd motorového člunu, aby vlnky zamávaly nejednou lodí, ba jedna posádka dorostenců se vykoukala. Tři a půl kilometrů, či delší pět a půl, zvládli všichni bez potíží, a hurá na kola.

Šipky vyznačené na silnici zavedly závodníky do kopců Českého středohoří. Náročná stoupání vysílala snad každého. Nikdo však neztratil motivaci. Všichni věděli, že to, co si vyšlapali, zase sjedou. Kdo si nepřibalil traťovku, mohl se posilnit pouze vůní smažených řízků připravovaných v některých domácnostech Velkých Žernosek k obědu. Ani čerstvě navezený štěrk na cyklostezce však nepřipravil většinu závodníků o zbytek posledních sil. Ty byly zapotřebí na poslední – běžeckou disciplínu v délce 4 km, pro chlapy pak 6 km. Upocení závodníci



foto: J. Eretová, A-TOM

dorazili do cíle v Jachetní loděnici TJ Slavoj Litoměřice. První energii nabrali díky výtečným koblíhám od sponzorů.

Příští rok se chystá již na 8. ročník. Závod proběhne opět druhou květnovou sobotu.

Jindřich „Dýda“ Černý, TOM Delfin Litoměřice

Mladí hasiči

Ohlédneme-li se zpět do historie hasičského hnutí, víme, že hasiči vždy s mládeží pracovali, aby si vychovávali svoje nástupce. Jedině tak lze vysvětlit, že hasiči, kteří svoji dobrovolnou organizaci založili v roce 1864, celé toto období přežili v plné aktivitě, nejen při ochraně životů a majetku spoluobčanů proti živelným pohromám, ale v mnoha obcích i jako nositelé a tvůrci amatérské kultury a v poslední době také mnohde už jako jediní pomocníci obecních orgánů, je-li třeba účinně v obci nebo ve městě pomoci.



Dětský hasičský den v Novém Sedlišti

S myšlenkou uspořádat pro mladé hasiče hasičský den přišel pan David Mergl, člen odborné rady mládeže při okresním sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska v Tachově. Do příprav se zapojili všichni. Den D nastal 27. října 2001 v Novém Sedlišti. Za chladného mlhavého dne se sjelo z celého okresu na 100 mladých hasičů za doprovodu svých starších kolegů a rodičů. Nejprve shlédli ukázkou profesionálních hasičů - záchranářů, kteří během chvilky za odborného výkladu vyprostili zraněnou osobu - figuranta z havarovaného vozidla. Následovala prohlídka vozidla rychlé technické pomoci, ukáзка přenosných hasičích přístrojů a hašení hořících látek. Mladí hasiči si mohli poprvé vyzkoušet v praxi uvedení hasičiho přístroje do činnosti a hašení s ním.

Po vystříkání všech 30 přístrojů si účastníci prohlédli požární vozidla a mohli si je sami vyzkoušet. Stríkání z lafetové proudnice je zaujalo natolik, že nějaká ta kapka vody na těle nevadila.

Členové lezecké skupiny SDH Planá u Mariánských lázní předvedli slaňování z výsuvné plošiny, výstup do výšky a záchranu osoby v závěsu se záchranářem, za což sklidili zasloužený potlesk.

Na závěr dětského hasičského dne dobrovolní hasiči předvedli ukázkou činnosti plovoucího čerpadla SDH Tachov, přenosné motorové stříkačky PS 12 a hašení požáru pomocí pěnidla.

O občerstvení se postarali členové SDH Nové Sedliště. Při závěrečné besedě děti vyslovily spokojenost a přání, aby se takový den opakoval i v roce příštím. Na rozloučenou zahoukaly sirény všech odjíždějících. Děkujeme SDH Halže, Planá, Tachov za předvedení požárních vozidel, panu Vladimíru Merglovi za poskytnutí výsuvné plošiny, panu Josefu Švarcbekovi za poskytnutí hasičích přístrojů, SDH Nové Sedliště za přípravu celé akce.

Stanislav Večeřa,
vedoucí ORM SH ČMS Tachov

Brno-venkov a mladí hasiči

Loni se vedoucí odborné rady mládeže paní Hana Zapulová a starosta okresního sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska okresu Brno-venkov pan Ladislav Švejda shodli na tom, že je třeba počet soutěží pro mládež rozšířit. Hra Plamen totiž dává mladým hasičům během roku jen omezené možnosti soutěžení – v podzimním období je to závod požárnícké všestrannosti a na jaře pak obvodní a okresní kolo hry Plamen.

Od myšlenky byl k realizaci jen krok. Sešli se zástupci okresního sdružení hasičů, Moravské hasičské jednoty i samostatných sborů, kde mají mladé hasiče, a Liga mládeže byla na světě. Zatím proběhl nultý ročník, který probíhal od 1. 4. do 30. 6. t. r. Soutěžní disciplíny byly dvě, a to požární útok a štafeta 4 x 60m. Organizace jednotlivých kol Ligy mládeže se ujaly hasičské sbory v Omicích, Kuřimi a Židlochovicích. Přihlásilo se téměř 50 kolektivů ze 17 hasičských sborů okresu Brno-venkov. Komu se dařilo nejlépe? Z mladších žáků to byla Zastávka, Lelekovice, Němčice, Omice a na 5. místě Zbraslav. Ze starších žáků byli nejlepší mladí hasiči z Lelekovic a kolektivy „A“ a „B“ z Kuřimi, Blučiny a Střelic.

Organizátoři již vyhlásili 1. ročník Ligy mládeže a na sekretariát okresního sdružení přicházejí přihlášky. Závodit se bude opět ve dvou věkových kategoriích a dvou soutěžních disciplínách (požární útok a štafeta 4 x 60m). 1. ročník se proti nultému ročníku rozšíří na 7 kol. Závody budou ve Zbýšově, Omicích, Hrušovanech u Brna, Zakřanech, Kuřimi, Zastávce a Židlochovicích. Soutěžit se začne 1. září a skončí 30 června příštího roku. Hasiči okresu Brno-venkov se snaží, aby mládež, kterou ve sborech organizují, měla po celý rok aktivní náplň volného času.

I. ročník Memoriálu Jaroslava Roučeho

SH-ČMS při OSH Strakonice spolu s odbornou radou mládeže uspořádalo dne 1. 9. 2001 I. ročník Memoriálu Jaroslava Roučeho. Patrony soutěže byly Obecní úřad a SDH v Česticích. Ti také zajistili poháry a diplomy pro soutěžící. Soutěž v požárním sportu „Plamen“ proběhla pro mladší a starší mládež na dvě kola. Vítězem se stali domácí mladí hasiči z SDH Čestice, kteří získali putovní pohár. Druhé místo patří mladým hasičům z Blatné a třetí místo mladým z SDH - Pracejovice. Další v pořadí byli mladí hasiči z Čepřovic, Katovic, Strakonice a Vodňan.

Václav Albrecht, OSH - ČMS



Folklor a děti

Folklorních akcí se během roku koná tolik, že se to snad ani nedá spočítat. A to nebereme ani v úvahu běžné nácviky, zkoušky a soustředění, ale jen vystoupení, přehlídky a festivaly... každý týden několik na různých místech republiky. Vybrali jsme o několika z těch mnoha dětských přehlídek úryvky článků z časopisu Folklor.



foto: FOS ČR



Zubří podeváté

Již podeváté se sjely 26. května pozvané valašské dětské soubory na nesoutěžní přehlídku do Zubří u Rožnova pod Radhoštěm. Přehlídku pravidelně organizuje „Valašský soubor písní a tanců Beskyd“ ze Zubří, který přehlídku koná u příležitosti kácení máje. Hlavní organizátoři mohli být letos spokojeni s vysokou návštěvou i s počasím. Tradiční přehlídka probíhala v krásném folklorním duchu těch nejmenších. Zájem o ni léta převyšuje možnosti pořadatelů. Proto bylo letos pozváno jen sedm souborů. V minulosti byl dlouhý přehlídkový pořad až čtrnácti souborů únavný pro všechny. I tak počet účinkujících dětí dosáhl téměř tří stovek. Ať to byli malí zpěváčci, vypravěči, tanečníci, chasníci, dráteníci, kominíci, vždy sklízeli zasloužený obdiv. Jak se znovu ukázalo, děti folklor potřebují a mají ho rády i v tomto přetechnizovaném světě.

Josef Gajdoš

Přehlídky dětských souborů

V jihlavském Domě kultury se uskutečnila v sobotu 9. června **Celostátní přehlídka dětských folklorních souborů**, kterou pořádala Artama Praha. Dvanáct nejlepších kolektivů z celé republiky, které byly vybrány na regionálních kolech soutěže, zde předvedlo výsledky své práce sobě navzájem i nepříliš početnému publiku.

V neděli 17. června se kroměřížský Dům kultury zaplnil dětmi v krásných krojích při **Zemské přehlídce moravských a slezských dětských folklorních souborů**, kterou uspořádalo Folklorní sdružení ČR a která se zde konala již popáté. Na Zemské přehlídce se sešlo třináct souborů z Moravy a Slezska, které byly doporučeny k postupu na regionálních kolech. Byly zde zastoupeny všechny národopisné

oblasti, nejvíce kolektivů bylo ze severomoravských oblastí - Valašska, Lašska a Slezska.

Obě přehlídky byly dokladem vysoké úrovně našich nejlepších dětských souborů a ukázaly, že není třeba mít obavy o budoucnost folkloru, protože nejmladší generace je pod vedením svých vedoucích, učitelů i rodičů velmi dobrým pokračovatelem našich tradic.

Pavel Šafařík

Dětské folklorní dny v Liptále

Letos se konaly ve dnech 8. – 10. června a byly součástí Evropského dne hudby. Potěšila nás výborně vytancovaná Malá Rusava a Krušpánek s pěkným pásmem říkad. Překvapením byla Malušata, děvčátka s lidovými panenkami vytvořenými z dřevěné „vařechy“, která uspávala svá děťátka. Malá Lipta zpracovala tanečně „vaření trnek“ a celé hlediště rozesmála překvapivým nasypáním trnek do kotle z pytlů - ogarů. Ze soutěže O liptálského ptáčka zpěvačka vyšli dva vítězni ptáčci Adam Fojtík a Markétka Müllerová.

*Věra Haluzová
3x z časopisu Folklor*

Indiáni z Točnicku 2001

Tak jsme si všichni mysleli, že se letos na hradě Točnick ohřejeme více než loni. Avšak záhy jsme se měli přesvědčit, jak mylná naše představa bude. Všichni ti, kteří se nějakým způsobem podíleli na organizaci tradiční každoroční akce Ligy lesní moudrosti Indiáni z Točnicku, se na tomto hradě nedaleko Berouna sešli v průběhu pátečního večera a sobotního rána. Mohlo nás tam být celkem tak šedesát, možná sedmdesát.

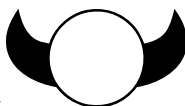


foto: LLM

Sobotní ráno nás ovšem neuvítalo modrou oblohou a paprsky slunce, jak jsme všichni doufali – čekal nás zamračený a studený den a slunce svou tvář ukázalo jen párkrát. I přesto mohli návštěvníci Točnicku tento druhý zářijový víkend shlédnout na hradě spoustu zajímavých věcí a mnohé z nich si i sami vyzkoušet. Ještě před vstupem do hradu pod mostem, si mohli zastřílet z luku a projet se na konících. Poblíž je čekala přírodovědná stezka. Za nepříliš vysoké vstupné (děti 25 Kč, dospělí 35 Kč) mohli návštěvníci

vstoupit do hradu. Po té, co si většina z nich nechala bez odporování namalovat tvář, přesunuli se na druhé hradní nádvoří, kde si hlavně ti menší mohli uplácat něco z hlíny, namalovat obrázek, a ti větší vyzkoušet jinou, „indiánštější“ činnost – třeba kresání nebo pečení „hada“ v indiánské kuchyni. Návštěvníci mohli nahlédnout do zařízeného teepee nebo přihlížet stavbě malého modelu teepee. U třetí hradní brány si velcí i malí mohli zabojovat u kůlu, a samozřejmě nechyběly tradiční indiánské hazardní hry, střelnice či Setonův běh. Nahoře v kapli bylo potřeba trochu zručnosti a trpělivosti při tkání, tradičním a osvědčeném korálkování a výrobě náramků. Na své si tedy přišli jak ti, kteří si chtěli vyzkoušet svou zručnost a představitost, tak ti, kteří se chtěli přesvědčit o svých fyzických schopnostech. V rozmanitém repertoáru aktivit, jež bylo možné na Točnicku vyzkoušet, se našel snad opravdu každý a pro získání orliho pera stačilo tentokrát obejít pouze sedm stanovišť.



foto: LLM

Na programu dění byla samozřejmě pravidelná vystoupení indiánských tanců a nebyl by to Točnick, kdyby se také nehrálo divadlo, pro mnohé z nás již skutečně „kultovní“ trháky, jež nás však i přesto spolehlivě rozesmály. Tak tohle všechno a mnohem více čekalo návštěvníky na hradě

Točnick a nutno podotknout, že všichni organizátoři, pořadatelé a účinkující se chopili svých úkolů a roli nanejvýš zodpovědně, déšť neděšť, vítr nevítr. Guláš, který následoval večer, byl tedy nanejvýš zasloužený a myslím, že dobrým závěrem dne byl i koncert, kde vystoupily skupiny Markéta a Lazarové, Robin a anti-biotika a KaprDagr. A takový koncert v prostorách hradu má něco do sebe.

Nedělní ráno bylo opět pošmourné, navíc přes den i pršelo, takže odpovídající byl i neslavný počet návštěvníků. Mohlo jich být tak okolo padesáti, zatímco v sobotu jich přišlo přes 400. Ale potěšující je, že ti, kteří se na nás podívat přišli, dali přednost Indiánům z Točnicku před odpoledním straveným doma v teple u šálku kávy. To snad byla pro nás všechny příjemná odměna a věřím, že v červnu, kdy se bude tato akce opakovat, se tu sejdeme v minimálně stejném počtu.

Bára Augustinová, LLM

Česko-romské debatování

22. - 24. 6. proběhla v Bílých Poličanech dlouho avizovaná super akce smíšeného turnaje. Že bude super, to jsme - na základě ohlasů na 1. smíšený turnaj - tušili již předem. Že se povede tak moc, to se ale tušit nedalo.

Neznámou totiž byly výkony a postoje téměř padesáti ze všech koutů republiky příšedších debatérů.



A ty byly skvělé. Naplnily se cíle akce: čeští a romští studenti ve svých smíšených družstvech výborně spolupracovali, a i když pro mnohé to byla první debata, výkony v rozhovorech a polemikách na tezi „Stát by měl poskytovat základní vzdělání jen v oficiálním jazyce země“ předčily očekávání.

Velký ohlas vyvolala soutěž „Za svým slovem si stojím“: porota byla nadšená a shodla se na tom, že diplomy a uznání si zasloužili opravdu všichni. Jenže jsem jich přivezl málo, a tak si je odvázejí vítězové jednotlivých věkových kategorií: do 14 let: Lucka Hlobilová z Gymnázia Jakuba Škody v Přerově, do 16 let: David Tišer z Romské střední školy sociální v Kolíně, nad 16 let (tady se dokonce porota na jediném vítězi usněst nemohla, a tak přisoudila dvě první místa: Markétě Wiglové, opět z GJŠ v Přerově a Milanu Durdíkovi, opět z RSSŠ v Kolíně.

V zajetí zejména českých dětí a studentů se často ocitaly paní Olahová a Ridajová, které v Poličanech vedly program povídaní o životě a kultuře Romů. K vidění byly i debaty „O pohár vítězů pohárů“. Kdo jej vyhrál, není až tak důležité, protože podle filozofie našich soutěží jsou vědomosti a dovednosti, které debatéri prostřednictvím soutěží získávají, důležitější, než vítězství. Proto si „debatní pohár“ – se zmrzlinou – zasloužili, a v chvatu před odjezdem vychutnali, všichni.

Tramská porta 2001

V pátek a sobotu 1.– 2. června 2001 se konal další ročník Tramské Porty.

V pátek proběhlo semifinále, jehož se zúčastnilo 14 soutěžních kapel, následované hudebním programem „Porta městu“. V sobotu přišlo finále soutěžících kapel obohacené o vystoupení známých hostů. Celkem se oblastních kol Tramské Porty 2001



zúčastnilo 325 kapel, duet i jednotlivců, což je o 58 víc než v loňském roce. Diváků se sešlo 3468 – tedy o 1118 víc než loni. Primátor města Ústí nad Labem Ing. Miroslav Pátek, který všechny vítal na již 35. finále tohoto festivalu prohlásil, že si ho už nedokáže představit jinde, než v Ústí nad Labem. Porta má

totiž každý rok neopakovatelnou a stěží popsatelnou atmosféru, a to nejen v areálu Letního kina, ale také v zákulisí. Lidé hrají a zpívají v restauracích, parcích nebo na jiných prostranstvích a město žije jiným, lepším životem. Na závěr, spolu s přáním štěstí soutěžícím a dobré ruky porotě při výběru těch nejlepších, dodal, že v tomto roce je to již 10 let, co Porta přesídlila z plzeňského Lochotína zpět na mateřskou půdu, do Ústí nad Labem. Je sice o něco menší, ale zato civilnější a lépe se jí dýchá.

Součástí festivalu byla i dopro-



vodná akce „Porta dětem“, která nabízela atrakce z tábornického života, jako například rýžování zlata, překonávání překážek slaňováním, ukázky ze života Indiánů atd.

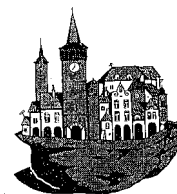
Pořadatelem festivalu byli: Česká tábornická unie, Kulturní středisko Albis a Dům kultury chemiků, poděkování patří městu Ústí nad Labem a Ministerstvu kultury ČR.

Z časopisu Portýr

Střípky

Město pohádky

Září znamená nejen začátek školního roku, ale taky týdenní festival Jičín = město pohádky. Děti, školáci se proměňují v pohádkové bytosti nejen do slavnostního průvodu a karnevalu, ale více než se dívají, účastní se tvorivosti: malují na zámeckou dlažbu, zpívají, tancují, hrají divadlo, modelují z hrnčířské hlíny postavičky skřítků a strašidel, besedují s výtvarníky, spisovateli, scházejí se v dětském parlamentu...



Pedagogové vědí, že po celý týden se nesmějí psát pětky ani poznámky do žákovských knížek, což je jeden z pohádkových zákonů.

Miroslav Procházka

Před deseti lety odešli...

Město Milovice uspořádalo ve dnech 22. – 23. 6. 2001 vzpomínkovou akci k desátému výročí odchodu sovětské armády a ukončení vojenské historie Milovic. Součástí programu byly jízdy historickým vlakem, výstavy, hudební vystoupení, mluvený průřez historií Vojenského prostoru Milovice, odhalení pamětní desky, imitovaný odjezd sovětských vojáků s přelety sovětských letadel a statické ukázky bojové techniky, pohádka pro děti, sportovní soutěže, projížďky vojenskou technikou, vyhlídkové lety a mnoho dalších zajímavostí. Akcí uzavřela taneční zábava a slavnostní ohňostroj. V rámci oslav byla také otevřena cyklostezka „Milovicko“ napojená na cyklotrasu „Pojizeří“.

Kořata

Křesťanský skautský oddíl Kořata vznikl jako odezva na neutěšený stav mládeže při farnosti sv. Anežky na pražském Spořilově. Starší mládež si začala uvědomovat, že je třeba malé děti, které rodiče vodili do kostela, nějak více připoutat k farnosti a k sobě navzájem. Iniciativou Veroniky Čížkové vznikl skautský oddíl, který zastřešila YMCA Praha. Po řadě změn oddíl Kořata pracuje od října roku 2000 v počtu 24 dětí a 3 vedoucí dále ve své klubovně pod kostelem sv. Anežky na Spořilově. Kromě obvyklé činnosti jsme navázali kontakty s oddílem neslyšících z Prahy 9 a podnikli společnou výpravu, a do domova důchodců ve Vojkově u Sedlčan jezdíme navštěvovat dědečky a babičky...

J. Šrámek, kráceno, z IS Triangl YMCA Praha

Lípa 2 bude mít svou lípu

Svůj vlastní strom – lípu vysadí zjara sdružení Lípa 2 v Rajhradě u Brna u místního hospice, který se označuje i jako „dům léčby bolestí“ a slouží za útočiště pro důstojné dožití umírajících starých i mladých lidí včetně dětí. Lípa bude základem parku u hospice, a pokud by se někdo chtěl připojit, odkazujeme na internetovou adresu <http://www.dlbsh.cz/> nebo telefonní číslo 05/47 23 22 23



Aleš V. P. Kratochvíl

Domek Jana Wericha

Spojenými silami Werichovců, tisku a dalších sdělovacích prostředků se podařilo vyčlenit domek na Kampě, kde bydlel Jan Werich, z bytového fondu a zaslíbit ho budoucí expozici Osvobozeného divadla. Ministerstvo kultury, Architekt hlavního města Prahy, památkáři, Magistrát hlavního města Prahy i OÚ Prahy 1 podpořili projekt Werichovců a tím dokázali, že kulturní dědictví je v našem státě opravdu chráněno jako oko v hlavě. Symbolický klíč k domku předal 1. dubna pan prezident Václav Havel.

Z Obšťastníku

Změny v YMCA

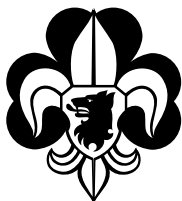
V květnu se v budově YMCA v Praze uskutečnila Valná schůze a ustavující schůze YMCA Praha. Ač se to ještě před rokem zdálo těžko dosažitelné, přešla YMCA Praha i další bývalá místní a specializovaná sdružení YMCA na plnou právní subjektivitu. Znamená to mnoho nových možností, ale i větší odpovědnost za vlastní činnost po stránce programové i hospodářské. Tato Valná schůze také odsouhlasila nové stanovy, které jsou již zaregistrovány na Ministerstvu vnitra ČR.

Převzato z IS Triangl YMCA Praha



Skauti hlásí

Jako většina sdružení, dělají skauti všecko možné a určitě se neomezují na jediný typ činnosti.



Jednou z největších akcí tohoto roku byl sběr vícečl. od PET láhví.

Sběrná místa jste mohli potkat v supermarketech po celé republice. Za tři měsíce se nasbíralo 40 tun vícečl., to je 14 000 000 kusů, které se nyní zpracovávají na stavební prvky dětských hřišť. Sběr vícečl. bude pokračovat i v příštím roce.



„Zpívající šestka“ je hudební soutěž pro družiny nejmenších skautů – světlušek a vlčat. Letos se finále konalo začátkem března ve Vimperku.



„Svojsíkův závod“ prověřuje skautskou všestrannost. Závodí družiny v disciplínách jako orientace v terénu, první pomoc, poznávání květin, uzlování, rozdělání ohně, signalizace... Koná se jednou za dva roky.



Na X. Valném sněmu Junáka ve Vsetíně byly dopracovány a schváleny nové stanovy a zvoleno nové náčelnictvo.

Rozvoz Betlémského světýlka po republice je už tradiční skautskou službou v předvánočních dnech.

Jednotné zastoupení? „Střecha“

Má mít neziskový sektor své jednotné zastřešující zastoupení?

Úvodem se musím nejprve distancovat od tisíckrát odmítnutého a přece přežívajícího termínu: „neziskový sektor“ je jedno z negativních označení fenoménu, který máme zřejmě na mysli (podobně jako „nevládní organizace“). Uvažujme proto dále o jevu, kterému Němci šťastněji říkají „Ehrenamt“ a Angličané „volunteers“ nebo „civic society“. Jednotlivci se rozhodnou řešit nějaké společností nezvládané problémy a případně se pro tento účel spojují do koalic. Neusilují nejdříve o moc, o peníze ani o založení organizace, aby teprve na základě toho mohli konat dobro, jako to činí ušlechtilé orientovaní politici a členové stran, podnikatelé a jejich zaměstnanci nebo hlasatelé a stoupenci nějaké ideologie nebo víry.



Ke své činnosti nepotřebují kontinuitu trvalé organizace: když problém začne být rutinně řešen, ztrácení důvod pro udržování svého seskupení při životě. V tomto svém osobním nasazení nereprezentují nikoho jiného než sebe sama – nejednají proto, aby hájili zájmy někoho jiného, nějaké širší pasivní skupiny, která si je k tomu zvolila, ani lidstva, ale protože je těší řešit určitý problém. Pokud je to problém někoho jiného, nemohou jej řešit pro něj bez něj, ale pouze spolu s ním. Nemohou jej tedy řešit v případě, když si to jejich protějšek nepřeje, neví o tom nebo se na tom neúčastní. Nekonají nadosobní dobro ve jménu absolutního cíle, jako je tomu v náboženství. Nehledají sobě podobně proto, aby se s nimi spojili za účelem zlepšení světa jako celku, jak to činí mesianis-

tická hnutí. Přebírají v dějinách bezprecedentní míru osobní zodpovědnosti – což s sebou přináší, že ji nemohou přenést na žádné své reprezentanty.



Snažit se jednat jako aktér občanské společnosti a ještě k tomu si vytvářet reprezentaci by znamenalo připodobňovat se institucím jiného typu, čímž by se zároveň ztrácela neúměrně velká část energie potřebné pro vykonávání této nezastupitelné role. To by sice usnadnilo kontrolu z hlediska moci, peněz, ideologie nebo víry, ale zároveň by to znamenalo ztrátu specifika. Tím, kdo aktéry občanské společnosti do jednotné reprezentace tlačí, bývá stát. Občanská společnost stát zneklidňuje svou nezařaditelností a nečitelností, takže ji chce mít pod kontrolou. Zároveň by chtěl využít jejího kreditu a svá nepopulární rozhodnutí legitimizovat tím, že si je od „neziskového a nevládního sektoru“ ústy jeho reprezentace dá posvětit. Vítá samozvance ochotné vystupovat – ač nikým nedelegováni – jménem ostatních a nejraději se stýká se zástupci střechových organizací. Reprezentantům osobně a/nebo jimi reprezentovaným organizacím za to poskytne podporu, zvláště když budou dodržovat formální i neformální pravidla hry, která určuje stát (počínaje tím, že vymezuje problémy, které se mají řešit, a způsoby, jimiž se mají řešit). Není to pak ale spontánní pomoc při

CVVZ 2001, foto: P. Hofrichter



řešení neřešených problémů, nýbrž kromě platby za vykonávanou práci jakýsi bonus za konformitu vůči státu.

Kdokoli začne bez apriorního nároku na nějakou protihodnotu přispívat k řešení neřešených problémů, stává se tím, aniž se kdekoli registruje, aktérem občanské společnosti. Jeho legitimita vyplývá z jeho vztahu s tou částí veřejnosti, která jeho pomoc potřebuje a přijímá. Ta je jeho primárním partnerem, nikoli stát. Není nic špatného, když přitom dostává peníze na realizaci této činnosti – ať už od těch, jimž pomáhá, od sponzorů nebo od státu – , ale musí mu být jasné, že to nezakládá žádný jeho trvalý nárok na podporu.

Mezi některými „nevládkami“ rozšířená představa o povinné redistribuci fixní části rozpočtu „neziskovému sektoru“ by znamenala vykleštění občanské společnosti do podoby rozpočtových organizací a dobrovolníky by měnila ve státní zaměstnance. Kdo chce dělat úředníka, ať tak nečiní pod názvy vyhrazenými něčemu jinému.

Bohuslav Blažek

ředitel Nadace EcoTerra / 1991 /, místopředseda Spolku pro obnovu venkova / 1993 /, Ashoka Fellow / 1996 /, spoluzakladatel Školy obnovy venkova v Libčevsi / 1999 /

Bambiriáda 2001, 3x foto: Michal Moučka



Databáze neziskových organizací v ČR

Na internetových stránkách ICN (<http://www.icn.cz>) najdete Databázi neziskových organizací v České republice. Databáze dostala v roce 2001 zcela nový kabát a umožňuje velmi snadné vyhledávání buď jednoslovným fulltextem v zaměření organizace nebo podle:

- (části) názvu organizace,
- klíčových slov činnosti,
- cílových skupin,
- typu organizace,
- sídla a
- kraje.

V Databázi NO najdete přibližně 2300 aktivních záznamů o neziskových organizacích v České republice. Informace uvedené v Databázi NO poskytly samy neziskové organizace prostřednictvím dotazníků, které v minulosti rozesílalo ICN. V současnosti je možné se do této databáze snadno zaregistrovat nebo v ní upravit jakékoli údaje o své organizaci prostřednictvím internetu.

Cílem ICN je udržet Databázi neziskových organizací co nejvíce aktuální a poskytovat tak cenný zdroj informací o neziskovém sektoru a nejen pro neziskový sektor. Pokud máte zájem, aby byly v Databázi NO uvedeny aktuální informace o vaší organizaci, navštivte prosím webové stránky ICN (odkaz Databáze / Databáze Neziskové organizace v ČR) a zkontrolujte údaje o své organizaci, v případě potřeby je upravte nebo se nově registrujte, pokud svou organizaci nenajdete. Veškeré potřebné informace jsou uvedeny

v návodu, na případné dotazy vám na požádání rádi odpoví pracovníci ICN (e-mail: mailto:dbnno@icn.cz).

Databázi neziskových organizací v ČR pro vás spravuje a technicky zajišťuje **Informační centrum neziskových organizací, o.p.s.** (ICN), a to v současnosti výhradně na své náklady bez podpory jiných subjektů. Všechny úkony uživatelů databáze (registrace, změna údajů, vyhledávání) jsou bezplatné.

ICN v současné době usilovně pracuje na změně struktury a aktualizaci informací v Databázi finančních zdrojů pro neziskové organizace, jejíž starší verze je také dostupná na <http://www.icn.cz>. Dokonalejší verzi Databáze finančních zdrojů najdete na internetu začátkem června 2001.

Alexander Papánek

Informační centrum neziskových organizací, o.p.s.
Hradební 3, 110 00 Praha 1
tel.: 02/24 82 73 10
fax: 02/24 82 73 45
<http://www.icn.cz>

Informace o uzávěrkách grantových a výběrových řízení pro neziskové organizace najdete v grantovém kalendáři ICN, který je zveřejněn na webové stránce ICN. Můžete si objednat také automatické zasilání grantového kalendáře ICN e-mailem (dokument ve formátu MS-Word 97), a to na adrese: pirochta@icn.cz. Tuto službu poskytujeme zdarma.

ČRDM a veletrhy

Česká rada dětí a mládeže se zúčastní veletrhů GO a REGIONTOUR v Brně.

Veletrhy cestovního ruchu se uskuteční od 10. 1. do 13. 1. 2002. První dva dny jsou určeny pro odborné návštěvníky, sobota je věnována juniorům v programu JUNIOR DEN.

Česká rada dětí a mládeže spolu s členskými sdruženími připravuje expozici aktivního trávení volného času s nabídkou zajímavých aktivit pro děti a mládež.

Veletrhy cestování doplní výstava vybavení pro sport a volný čas GO SPORT.

Pokud se na veletrh vypravíte načerpat informace z regionů, vyhledat zajímavé tipy pro cestování skupin či jen pro náměty na dovolenou, určitě Vás zaujmou letošní hlavní témata akce:

- **Cyklistické stezky** - cykloturistika a horská kola patří k velmi oblíbenému způsobu trávení volného času. Ve všech regionech se postupně budují cyklostezky, budou představeny již existující trasy i další plány.

- **Ekoturistika** – představuje ideální způsob trávení volného času v přírodě. Je zaměřena na pozorování přírody a tradiční kultury v dané oblasti. Současně minimalizuje negativní dopad cestovního ruchu na přírodní a sociálně-kulturní prostředí. Rok 2002 byl vyhlášen Mezinárodním rokem ekoturistiky vrcholícím Světovým ekoturistickým summitem v květnu v Kanadě.

- **Lázeňství** – není jen záležitostí rekonvalescence, ale nabízí možnosti trávení aktivní dovolené spojené s léčebnými procedurami. Lázeňská místa ČR se představí nejen ve velké společné expozici (za účasti zahraničních lázeňských míst, především ze Slovenska a Maďarska), ale i v expozicích jednotlivých krajů a měst.

- **Hrady, zámky, muzea a galerie** – opět se připravuje jejich velká expozice. Bude zastoupena i Asociace muzeí a galerií České republiky.

Po loňské úspěšné premiéře bude pokračovat **E-travel zóna** s prezentací firem nabízejících své služby v cestovním ruchu prostřednictvím internetu. Jednou z připravovaných „lahůdek“ je výstava fotoaparátů a videotechniky.

Přijďte se podívat na veletrhy REGIONTOUR a GO a zastavte se v expozici České rady dětí a mládeže. Určitě si z veletrhů odnesete celou řadu námětů pro Vaše cestování, turistiku a volný čas...

Zajistěte si klidné stáří

Novinka v nabídce Generali – životní pojištění pro případ dožití

Veškerá zveřejňovaná čísla a srovnání hovoří o tom, že stále větší procento obyvatel západní Evropy využívá nástroje životního pojištění v širším rozsahu, než je tomu u nás.

Současné trendy

Většina komentátorů se shoduje v konstatování, že tato skutečnost je především dána sociální politikou, fungováním státu, historií, zakořeněnými návyky a tradicí ve způsobu vnímání instrumentu životního pojištění. Ne všichni u nás jsou ochotni si připustit myšlenku, že v případě nenadále události jim stát neumí dostatečně pomoci. Stát se o své obyvatele dokáže „postarat“ do jisté míry, jeho možnosti jsou však často velmi omezené. Četnost uzavřených pojistek tak hovoří též o odpovědnosti jednotlivců, jimž není lhostejné, jaké může mít dopady nešťastná událost v životě každého z nás pro naše okolí. Vždyť jde o ochranu nejbližších, zabezpečení pro případ nenadále události a současně o formu spoření.

Zlomový rok 2001

Když Parlament ČR v prosinci 1999 ukončil legislativní proces závěrečným odsouhlasením zákona o daních z příjmu, jeho významnou součástí se staly pasáže vztahující se k životnímu pojištění. Novela zákona o daních z příjmů s účinností od 1. ledna 2001 od základu pro výpočet daně z příjmu umožňuje odečíst pojistné zaplacené za životní pojištění až do výše 12 000 Kč ročně. Výše ušetřené částky ze zaplaceného pojistného závisí na daňovém tarifním pásmu, ve kterém se nachází příslušný příjem. Uspořit lze tímto způsobem až 32% zaplaceného pojistného. Je také třeba zdůraznit, že na životní pojištění může navíc přispívat zaměstnavatel, a to za podmínek výhodných jak pro něho (zaměstnavatel má možnost zahrnout pojistné do daňově uznatelných

nákladů), tak pro pojištěného (toto pojistné je rovněž osvobozeno od daně z příjmů). Tolik jen pro připomenutí.

Novinka od Generali

Právě v těchto dnech vrcholí konečné přípravy pro zahájení prodeje produktu životního pojištění – pojištění pro případ dožití. Je charakteristický tím, že pojištěným rizikem není smrt pojištěného, ale skutečnost, že se pojištěný dožije sjednaného konce pojištění. V případě, že klient v průběhu pojištění zemře, vrací pojišťovna oprávněným osobám souhrn zaplaceného pojistného. Jedná se tedy vlastně o určitý druh spoření, jehož výraznou předností je zaručené zhodnocení rezerv ve výši technické úrokové míry 4%, přičemž pojištěná (resp. oprávněná) osoba má navíc nárok na podíly ze zisku podobně jako u dosud prodávaných tarifů kapitálového životního pojištění. Do jisté míry tak tento produkt může konkurovat produktům bankovním, především díky daňovému zvýhodnění a způsobu danění (u životního pojištění je daň odváděna až při pojistném plnění najednou). Nespornou výhodou je fakt, že není zkoumán zdravotní stav pojištěného, a to při vstupním věku od 0 do 95 let!

Komu je pojištění určeno

Výčet výhod pro uzavření životního pojištění, lze doplnit o zajímavé kombinace produktů. Spojením životního pojištění pro případ dožití a úrazového pojištění dochází k maximálnímu užítí pro krytí rizik a efektu spoření. Takováto kombinace je jednoznačně výhodná pro pojištění dětí. Dále skutečnost, že v případě uzavření smlouvy pro případ dožití není pojišťovnou zkoumán zdravotní stav, nabízí se zde forma spoření na stáří i pro ty, kteří výhod životního pojištění dosud nemohli využívat a to třeba z důvodu vyššího věku nebo zhoršeného zdravotního stavu. V souhrnu lze říci, že pojištění pro případ dožití představuje významnou novinku v nabídce



životního pojištění na trhu v České republice. Generali Pojišťovna jeho nabídkou chce rozšířit paletu svých služeb a zvýhodnit tak zájemce o životní pojištění.

Ing. Petr Hájek
vedoucí oddělení pojištění osob

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství
Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
Telefon (02) 21091 000
Telefax (02) 21091 300
Bezplatná infolinka: 0800 150 155
E-mail: odbyt@generali.anet.cz
Internet: www.generaliz.cz

ARCHA



Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
Redakce: Mgr. Jiří Zajíc, Michala Rocmanová, ak. mal., Jakub Kořínek

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito P. Komárek, Lotos o.p.s.
Fotografie z archívů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
Vychází 10x za rok

Rokytky podeváté

Podzimní skautský sjezd pražského „veletoku“ absolvovala v sobotu 13. října téměř stovka závodníků na trase od Kyjského rybníka po vltavské přístaviště v Libni.



JOTA a JOTI

Ve dnech 19. – 21. října panoval v éteru a na internetu cílý ruch – konalo se tradiční radiové Jamboree on the Air (JOTA) a Jamboree on the Internet (JOTI), kdy skauti po celém světě navazují kontakty a vzájemně si vyměňují zkušenosti.

Dobrovolníci

Týden dobrovolnické

činnosti uspořádalo od 12. listopadu v Chrudimi Sdružení dobrovolných aktivit INEX k Mezinárodnímu roku dobrovolníků vyhlášenému OSN. Součástí byl diskusní večer provokativně nazvaný „Pro dobrotu na žebrotu?!“ nebo výstava „Vyčnívají řady?“ k ozřejmění samotného pojmu dobrovolnictví, s prezentací neziskových organizací využívajících pomoci dobrovolníků. Projekt Regionálních dobrovolnických týdnů podpořilo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR Regionální dobrovolnické týdny nyní pokračují na Univerzitě v Pardubicích.

Sněm A-TOM

se konal v Praze o víkend 16. – 18. listopadu. A protože tomici jsou činorodí a nechce se jim jen schůzovat, součástí byl i plavecký přebor a důstojná oslava 10. narozenin v divadle J.



Grossmanna. Hned na začátku naučili tomici z TOM Veverk z Brandýsa účastníky večera hymnu pro dobrou náladu, k níž přidali růžové brýle (viz foto). Dále zaznělo mnoho blahopřejných proslovů, vystoupily sestry Havelkovy a romský dětský soubor Čhavori-kani Luma.

IV. výroční zasedání

Pionýra

proběhlo 17. – 18. listopadu v Brně.



Jedním z nejdůležitějších bodů byla příprava nového Statutu, a tak atmosféra byla spíše pracovní. Pionýři jednali mimo jiné i o minulosti sdružení, k níž přijali stanovisko, ale také o budoucnosti – například na téma dobrovolníků či k připravovanému zákonu o mládeži.



Memoriál Jana Tleskače

1. Mistrovství světa ve vyjímání ježka z klece – hlavolamu známého z Foglarovy knihy – uspořádalo 17. listopadu Sdružení přátel Jaroslava Foglara, agentura Western Man a pražští skauti v DDM hl. města Prahy. Soutěžilo přes 150 závodníků a světový rekord byl 2,8 sekundy.

Bylo

- 30. 11. **Cesta světél k uvítání adventu**, Praha – YMCA
- 30. 11. **Políbek múzy**, výsledky roverské soutěže, Praha - Junák
- 30. 11. - 2. 12. **Pracovní přezimování** v Kosteleckých Horkách u Chocně - INEX
- 1. 12. **Valná hromada Klubu Domino**, Dětské tiskové agentury, Praha
- 1. 12. **Sedmikvítek** oblastní kolo (Porta), Plzeň, Děčín – Pionýr
- 1. 12. **Koncert kapel Ymkária**, Praha - YMCA
- 1. - 2. 12. **Mikulášský roverský seminář a Countrybál**, Praha - Junák
- 3. 12. **DOMINIÁDA 2001** – předání cen, Praha - DTA
- 5. 12. **Mezinárodní den dobrovolníka** „Pionýrská krev“ - Pionýr
- 7. 12. **Noční výsadek 2001** – noční hra v neznámém terénu, České Budějovice - Azimut
- 7. - 9. 12. **Dobrovolnický pracovní víkend**, hrad Hartenberg - INEX
- 8. 12. **Mikulášská**, Praha - DTA
- 8. 12. **Sedmikvítek** – oblastní kolo (Porta), Hustopeče, Jince, Hořovice - Pionýr

Bude

- 8. - 10. 12. **Radujme se veselme se**, skanzen Strážnice - FoS ČR

- 10. - 15. 12. **Vánoce na dědině** – ukázky života a práce, Rožnov pod Radhoštěm - FoS ČR
- 14. 12. **Gospel Night** – koncert, Praha - YMCA
- 14. 12. **Rychlé šípy** – divadelní premiéra – divadlo Rokoko Praha
- 14. - 20. 12. **Vánoční jarmark**, Opava - FoS ČR
- 15. 12. **Adventní setkání** – živé Betlémy, Praha - Vodní Pětka Junák
- 15. 12. **Zažijáme světýlko** – divadelně-pěvecko-literární soutěž, Ostrava - Junák
- 16. - 20. 12. **Vánoční jarmark**, Uherské Hradiště – FoS ČR
- 17. 12. **Večer světél** – vzpomínka na Rychlé šípy, Praha - Sdružení přátel J. Foglara
- 19. 12. **Vánoční hvězdičky** - trhy s programem pro děti, Přerov – FoS ČR
- 22. 12. **Betlémské světlo – rozvoz světla z Betléma, celá ČR** – viz: <http://www.betlemske-svetlo.sky.cz> - Junák
- 22. - 23. 12. **Živý Betlém**, Rožnov pod Radhoštěm - FoS ČR
- 23. 12. **Vánoční zpívání v parku**, Chrudim - OS Altus, ČSOP
- 26. 12. **Expedice Krkaňka** – IV. roč. přechodu Železných hor, Třemošnice - Junák
- 31.12. **uzávěrka ankety o nejoblíbenějšího učitele Zlatý Ámos 2002** – viz: <http://www.zlatyamos.zde.cz> - DTA